

Θα έχετε δει κάποια

εικόνα της Παναγίας με τρία χέρια και θα διερωτηθήκατε, ασφαλώς, γιατί την ζωγράρισαν κατ' αυτόν τον τρόπο. Η Εικόνα ευρίσκεται σήμερα στο Άγιον Όρος εις την Ιερά Μονή Χιλιανδαρίου. Η ιστορία της είναι σχετική με τον βίο του οσίου και θεοφόρου Ιωάννου του Δαμασκηνού, του γνωστού ασματογράφου της Εκκλησίας μας.

Ο Όσιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός υπηρετούσε και είχε σπουδαία θέση στην Δαμασκό. Από εκεί έγραφε και ομιλούσε κατά της αιρέσεως των Εικονομάχων. Ο αυτοκράτωρ του Βυζαντίου Λέων ο Ίσαυρος τον συκοφάντησε τότε στον άρχοντα της Δαμασκού,

ότι δήθεν ο Ιωάννης προσπαθούσε να τον εξοντώσει. Διέταξε λοιπόν ο άρχων της Δαμασκού να κόψουν το δεξί χέρι του Ιωάννου Δαμασκηνού, για να μη μπορέσει να ξαναγράψει, και να το κρεμάσουν στην πλατεία της πόλεως για να το δει ο κόσμος. Έκοψαν, λοιπόν, το χέρι του Ιωάννου. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας έβαλε ο Όσιος Ιωάννης φίλους του να παρακαλέσουν τον άρχοντα να ξεκρεμάσει το κομμένο χέρι του και να του το ξαναδώσει. Ο άρχοντας έδωσε την σχετική άδεια και διέταξε να επιστρέψουν την κομμένη παλάμη στον Όσιο Ιωάννη.

Το βράδυ ο Ιωάννης προσάρμοσε την κομμένη παλάμη στην θέση του ακρωτηριασμένου χεριού του, προσκύνησε την Εικόνα της Θεοτόκου και κλαίγοντας πικρά και με θερμή πίστη παρακαλούσε την Παναγία να τον θεραπεύσει, για να μπορεί να υπερασπίζεται την Ορθοδοξία κατά της αιρέσεως των Εικονομάχων. Ενώ προσευχόταν νύσταξε και αμέσως είδε σε όραμα την Θεοτόκο, η οποία του χαμογέλασε και του είπε:
- Ιδού το χέρι σου κόλλησε και έγινε καλά. Να μη λυπάσαι πλέον και να εκπληρώσεις την υπόσχεση σου, ότι θα καταπολεμήσεις τους εικονομάχους.

Ο όσιος Ιωάννης ξύπνησε έντρομος και ω! του θαύματος, είδε, ότι το χέρι του ήταν όπως και πρώτα, σαν να μη είχε κοπή καθόλου και μόνον για ένδειξη και μαρτυρία του θαύματος της Παναγίας, υπήρχε μια λεπτή κόκκινη γραμμή στο σημείο του κοψίματος.

Ο Όσιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός προσκύνησε αμέσως με δάκρυα ευγνωμοσύνης στα μάτια την εικόνα της Παναγίας, την ευχαρίστησε για την μεγάλην της ευεργεσία και το έλεος της και κατασκεύασε εις ανάμνηση του θαύματος τούτου μίαν ασημένια παλάμη, την οποίαν τοποθέτησε εις την Ιερά Εικόνα της Θεομήτορος. **Από τότε η Εικών αυτή έλαβε την επωνυμία «Τριχερούσα».**

Από το μέγα τούτο θαύμα όλοι οι κάτοικοι της Δαμασκού καθώς και ο άρχοντας της εξεπλάγησαν και εδόθη η άδεια εις τον Όσιο Ιωάννη να αφήσει την κοσμική ζωή του και να εισέλθει ως μοναχός εις την Λαύραν του Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου.

Image not found or type unknown

Αναχωρώντας από την Δαμασκό παρέλαβε μαζί του ο άγιος Ιωάννης και την εικόνα της Παναγίας. Η θαυματουργός αυτή Εικόνα παρέμεινε εις την Λαύρα του Αγίου Σάββα από

τα μέσα του 8ου αιώνας μ.Χ. μέχρι του 13ου αιώνας. Τότε την δώρησαν οι Πατέρες της Μονής στον περίφημο Σάββα Αρχιεπίσκοπο Σερβίας. Ο ιερός Σάββας αναχωρήσας εκ

Παλαιστίνης μετακόμισε και την Ιερά Εικόνα εις την Σερβία και η Εικόνα της Τριχερούσης τοποθετήθηκε επί ενός όνου. Ο όνος αυτός, χωρίς ανθρώπινη οδηγία, αλλά με την

θέληση της Παναγίας, ξεκίνησε και έφθασε εις το Άγιον Όρος.

Πολλοί, που παρακολούθησαν τον όνο να τραβά μόνον του στον δρόμο, τον είδαν, ότι στάθηκε ακίνητος μόλις έφθασε στην είσοδο της Ιεράς Μονής Χιλιανδαρίου. Αμέσως οι

Πατέρες του Μοναστηριού υπεδέχθησαν μετά μεγάλης τιμής την ιεράν εικόνα της Θεομήτορος και την τοποθέτησαν εντός του ιερού Βήματος του Ιερού Ναού της Μονής. Πόσον

καιρό έμεινε η Εικόν εις το Ιερό Βήμα του Ναού είναι άγνωστο.

Συνέβη όμως ένα περιστατικόν και η Εικών εξήλθε από το Άγιον Βήμα. Ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Χιλιανδαρίου είχε αποβιώσει και οι μοναχοί χωρίσθηκαν σε δύο κόμματα

για την εκλογή του νέου Ηγουμένου. Ως εκ τούτου δημιουργήθηκαν ταραχές. Οι φιλονικίες των μοναχών παρενόχλησαν την Θεοτόκο, η οποία και επενέβη και έδωσε ειρηνική

λύση εις τις διαμάχες της μοναχικής αδελφότητας με τον εξής τρόπο.

Μίαν ημέρα παρατήρησαν οι μοναχοί κατά την διάρκεια του Όρθρου, ότι η εικών της Τριχερούσης δεν ευρίσκετο εντός του Αγίου Βήματος, εκεί όπου πάντα ήταν τοποθετημένη,

αλλά στον τόπο του Καθηγουμένου.

Οι Μοναχοί, νόμισαν ότι κάποιοι Μοναχοί την μετέφεραν. Γι' αυτό και την ξαναπήγαν στη θέση της μέσα στο Άγιο Βήμα. Σφράγισαν τότε τις πόρτες του Ναού. Παρ' όλες όμως τις

προφυλάξεις, η Εικόνα βρέθηκε και την τρίτη ημέρα στον τόπο του Καθηγουμένου.

Κατάπληκτοι οι Αδελφοί δεν μπορούσαν να το εξηγήσουν. Τότε παρουσιάσθηκε ένας ενάρετος ερημίτης, που ζούσε εκεί κοντά αφιερωμένος στο Θεό και τους είπε:

- Αδελφοί μου, ήλθα να σας πω, ότι είδα σε οπτασία την Θεοτόκο, η οποία μου μίλησε για το φαινόμενο αυτό.

- Και τι σου είπε η Θεοτόκος; τον ρώτησαν.

- Οι αδελφοί, μου είπε, να μη ενοχλούν του λοιπού την Εικόνα μου από την θέση του Καθηγουμένου. Δια να αποφεύγονται δε οι ασυμφωνίες κατά την εκλογή Ηγουμένου,

απεφάσισα να κρατήσω Μόνη μου με την Εικόνα μου την θέση του Καθηγουμένου και να κυβερνώ το Μοναστήρι μονάχη μου.

Πράγματι, από τότε οι Μοναχοί δεν εκλέγουν Ηγούμενο εις την Μονή αυτήν. Δεν υπάρχει Ηγούμενος εν ενεργεία εκεί. Εκλέγουν μόνον Προηγούμενο, δηλαδή τοποτηρητή του

Ηγουμένου. Και στην Εκκλησία η θέσις του Ηγουμένου από τότε μένει κενή, και την κατέχει η Εικών της Τριχερούσης.

Επειδή δεν υπάρχει Ηγούμενος, οι Εκκλησιάρχαι και οι εφημερεύοντες Ιερομόναχοι παίρνουν πάντα ευλογία από την Αγία Εικόνα της Τριχερούσης και για να σημάνουν και

για να αρχίσουν την Ακολουθία.

Η Εικών έχει όψη εκφραστική και μάλιστα πολύ αυστηρή.

Πηγή: xristianos.gr